

SASKIA NEUMAN GALLERY

Kasper Nordenström's work operates in a space where painting is both asserted and withheld. In this piece, the canvas is not simply a support but a body—folded, stretched, and held under tension. The repeated horizontal bands of deep blue function less as gestures of expression and more as interventions: controlled, measured, and deliberately restrained. They interrupt the soft, almost vulnerable surface of the raw canvas, which appears pinched and compressed between them, as if the material itself were being disciplined. What emerges is a quiet negotiation between force and fragility. The exposed canvas, with its creases and slight irregularities, resists the authority of the painted bands. At the same time, the blue stripes—dense, matte, and uniform—anchor the composition, imposing rhythm and order. This interplay produces a subtle dynamism: the work feels held in suspension, neither fully static nor overtly expressive.

Nordenström's reduction of means aligns with post-minimal concerns, yet the piece avoids the industrial detachment often associated with that tradition. Instead, there is a palpable intimacy in the handling of the material. The folds suggest touch, pressure, even hesitation—traces of an artist negotiating with the limits of his medium. The painting becomes less about image-making and more about an encounter: between surface and structure, control and release. In this sense, the work carries an understated emotional charge. It does not declare itself immediately but unfolds slowly, asking the viewer to attune to nuance—shifts in tension, slight variations in surface, the persistence of the handmade within an otherwise austere framework.

Born in 1987 in Stockholm, Nordenström received his MFA from the Royal Institute of Art in Stockholm. His work has been exhibited at Saskia Neuman Gallery, Study For Art Platform, and Nuda Paper. This is his first presentation at an international art fair.

SASKIA NEUMAN GALLERY

Kasper Nordenströms arbete verkar i ett fält där måleriet både hävdas och undanhålls. I detta verk är duken inte bara ett underlag utan en kropp – vikt, utsträckt och hållen under spänning. De upprepade horisontella banden av djupblått fungerar mindre som uttrycksfulla gester och mer som ingrepp: kontrollerade, uppmätta och medvetet återhållna. De avbryter den mjuka, nästan sårbara ytan av den råa duken, som tycks klämd och sammanpressad mellan dem, som om materialet självt disciplineras.

Det som uppstår är en stillsam förhandling mellan kraft och skörhet. Den blottade duken, med sina veck och oregelbundenheter, gör motstånd mot de målade bandens auktoritet. Samtidigt förankrar de blå ränderna – täta, matta och enhetliga – kompositionen och inför rytm och ordning. Detta samspel skapar en subtil dynamik: verket känns upphängt i ett tillstånd av suspension, varken helt statiskt eller öppet expressivt.

Nordenströms reduktion av medel ligger i linje med post-minimalistiska strömningar, men verket undviker den industriella distans som ofta förknippas med denna tradition. I stället finns en påtaglig intimitet i materialhanteringen. Vecken antyder beröring, tryck, till och med tvekan – spår av en konstnär som förhandlar med sitt mediets begränsningar. Målningen blir mindre en bild och mer ett möte: mellan yta och struktur, kontroll och frigörelse.

I denna mening bär verket på en lågmäld emotionell laddning. Det ger sig inte omedelbart tillkänna, utan vecklar ut sig långsamt och uppmanar betraktaren att stämma in sig på nyanser – skiftningar i spänning, små variationer i ytan, och en envis närvaro inom en annars stram ram.

Född 1987 i Stockholm tog Nordenström sin MFA vid Kungliga Konsthögskolan i Stockholm. Hans verk har ställts ut på Saskia Neuman Gallery, Study For Art Platform och Nuda Paper. Detta är hans första presentation på en internationell konstmässa.

SASKIA NEUMAN GALLERY

A splash of paint on a piece of wood, a crumpled dish rack, a coil from an old mattress – Matti Hoffner's sculptural world begins with what has already lived. Found objects, worn surfaces, and seemingly forgotten materials carry traces of past lives. They are not symbols or representations, but bodies that speak of, and emulate time. At a first glance, the objects appear to have their own identities, yet in Hoffner's hands new qualities and directions emerge. His practice is rooted in attentiveness to the material's personal voice, making visible what has been readily discarded. A dialogue between form and content unfolds, where cracks and dirt become scars of earlier experiences. It is an intuitive process, in which the conversation between artist and material reveals itself through choreographic gestures. The sculptures are arranged not to direct a narrative, but to create an open dramaturgy. They depend as much on each other as they do on the space and the viewer.

The works give the impression of being in constant motion – an abstract poetry of form and materiality, where feeling often precedes thought. The artist describes it as 'the hands, not the head, knowing best'. The expression resonates with Robert Rauschenberg's Combines, Phyllida Barlow's sculptural instability, Simone Fattal's archaeological storytelling, as well as Rachel Whiteread's fascination with the architectural, the corporal within a sculptural context. Throughout these processes Hoffner's practice stands firmly on its own. His gaze is deeply intuitive, animistic even; the artist's work, his assemblages evoke a sense of tenderness for what seems forgotten. To experience Hoffner's process is to witness a constant shift between control and surrender. In the act of making, objects acquire new meanings, yet never fully lose their personal narrative, their history. A charge remains – a residue of the past that seeps into this new context. It is precisely in this tension, between then and now, that something palpably alive emerges. The sculptures communicate, though not in a language we can readily understand, and that perhaps, is the point.

Matti Hoffner (b. 1999, Karlshamn, Sweden) received his BFA from Konstfack in 2025. *The Ocean's on the Phone* marked his first exhibition at Saskia Neuman Gallery, and his presentation at Market Art Fair 2026 will be his debut at an international art fair.

SASKIA NEUMAN GALLERY

En färgskvätt på en träbit, ett hopknycklat diskställ, en spiral från en gammal madrass – Matti Hoffners skulpturala värld tar sin början i det som redan har levt. Upphittade objekt, slitna ytor och till synes bortglömda material bär spår av tidigare liv. De är inte symboler eller representationer, utan kroppar som talar om, och gestaltar, tid. Vid en första anblick tycks objekten ha egna identiteter, men i Hoffners händer uppstår nya kvaliteter och riktningar. Hans praktik vilar i en lyhördhet inför materialets egen röst, där det som lätt avfärdats åter görs synligt. En dialog mellan form och innehåll tar form, där sprickor och smuts blir ärr från tidigare erfarenheter. Det är en intuitiv process, där samtalet mellan konstnär och material framträder genom koreografiska gester. Skulpturerna arrangeras inte för att styra en berättelse, utan för att skapa en öppen dramaturgi. De är lika beroende av varandra som av rummet och betraktaren.

Verken ger intryck av att vara i ständig rörelse – en abstrakt poesi av form och materialitet, där känslan ofta föregår tanken. Konstnären beskriver det som att "händerna, inte huvudet, vet bäst". Uttrycket för tankarna till Robert Rauschenbergs *Combines*, Phyllida Barlows skulpturala instabilitet, Simone Fattals arkeologiska berättande, liksom Rachel Whitereads fascination för det arkitektoniska, det kroppsliga inom en skulptural kontext. Samtidigt står Hoffners praktik stadigt i sin egen rätt. Hans blick är djupt intuitiv, nästan animistisk; konstnärens arbete, hans assemblage, väcker en ömhet inför det som tycks bortglömt.

Att uppleva Hoffners process är att bevittna en ständig förskjutning mellan kontroll och överlåtelse. I själva görandet får objekten nya betydelser, men förlorar aldrig helt sin egen berättelse, sin historia. En laddning finns kvar – en rest från det förflutna som sipprar in i detta nya sammanhang. Det är just i denna spänning, mellan då och nu, som något påtagligt levande uppstår. Skulpturerna kommunicerar, om än inte på ett språk vi omedelbart kan förstå – och kanske är det just poängen.

Matti Hoffner (f. 1999, Karlshamn, Sverige) tog sin BFA från Konstfack 2025. *The Ocean's on the Phone* markerade hans första utställning på Saskia Neuman Gallery, och presentationen på Market Art Fair 2026 blir hans debut på en internationell konstmässa.